

# ZIC

Zorg Innovatie Centrum

Sinds 2017 hebben we meerdere voltijd studenten tegelijkertijd stage lopen op onze afdeling.

We zijn toen met een PILOT gestart en hebben inmiddels een vorm gevonden waar het huidige onderwijs en de beroepspraktijk beter gecombineerd kunnen worden. Nog steeds zijn er uitdagingen en verbeteringen nodig, maar we hebben al veel bereikt samen.

Er is interesse en navolging gekomen vanuit andere ziekenhuizen, bijvoorbeeld uit het Jeroen Bosch Ziekenhuis, Maastricht UMC+ en het Catharina Ziekenhuis. Ook ziekenhuizen in steden als Alkmaar en Groningen zijn inmiddels gestart met deze manier van anders opleiden. Fontys Hogeschool en de andere betrokken praktijkbegeleiders van dit soort leerwerkplekken in het zuiden van Nederland hebben regelmatig een gezamenlijk overleg, om van elkaar te leren.

Ook Miriam Weberink sluit daarbij aan. Zij is docent op donderdag op onze *leerwerkplek* en werkt op woensdag in de *leertuin* in het Jeroen Bosch Ziekenhuis.

Niet alleen op onze afdeling, maar op meerdere locaties in het MMC zijn *leerwerkplekken* opgestart. Op de afdeling cardiologie, de 9e in Eindhoven en op Paramax. En ook hier volgen er nog meer... Sinds een tijdje worden deze in het MMC een ZIC genoemd. Wij dus ook. ZIC staat voor Zorg Innovatie Centrum. Dat is dus de MMC naam voor leerwerkplekken, waar studeren, onderzoek, vernieuwen en leren samen gaan.

Onze MBRT-studenten zijn op donderdag bezig om onderzoek te doen en/of te werken aan leerdoelen, fotopresentaties enz. In samenwerking met MMC Academie gaan we ook proberen de ZIC's met elkaar te verbinden en studenten samen te laten werken. Helaas helpt ook hier Covid-19 niet, en moeten we enkele initiatieven uitstellen.

Romy, een van onze studenten, geeft op de volgende bladzijde een beeld van waar ze mee bezig zijn als ze bezig zijn op onze ZIC.

Veel leesplezier, Marie-José

Marie-José Faasen

# 'MMC innoveert'

Wij als derdejaars stagiaires komen iedere donderdag bijeen, samen met twee docenten van de Fontys en de vierdejaars stagiaires. In de ochtend gaan we zelfstandig aan de slag met eigen taken onder leiding van Marie-José. In de middag beginnen we met Miriam, één van de Fontys docenten, een proces-/intervisiebijeenkomst.

Één iemand (de inbrenger) beschrijft een situatie die hem/haar geraakt heeft of waar hij/zij mee zit en vertelt hierover. De anderen luisteren aandachtig en stellen eventueel vragen om een duidelijker beeld te krijgen van de situatie en eventuele emoties. Daarna reflecteert diegene wat hij/zij heeft gedaan en waarom. Hierna krijgen de anderen weer de tijd om het probleem te formuleren. Het is dan de bedoeling dat je voor jezelf kijkt of je de situatie van de ander begrijpt.

Als er geen intervisie plaatsvindt, vullen we de tijd met discussies over praktische zaken, zoals bijvoorbeeld het opstellen van de leerdoelen en het schrijven van je zelfbeoordeling.

Wanneer de probleemdefinities van iedereen worden voorgelezen, is het de bedoeling dat hier niet op gereageerd wordt. Als iedereen aan de beurt is geweest, formuleert de inbrenger zijn/haar eigen probleemdefinitie en reageert hierbij ook op de probleemdefinities van de anderen. Hierna denken de anderen weer na over eventuele adviezen voor de inbrenger. Ook tijdens het voorlezen van deze adviezen is het niet de bedoeling dat er gereageerd wordt. Dit wordt achteraf gedaan door de inbrenger. Hij/zij geeft aan wat wel aanspreekt en wat niet. Daarna vindt een evaluatie van het proces plaats. Niet alleen van de inbrenger, maar ook van de anderen. Zij geven niet alleen aan wat ze van de situatie van de inbrenger geleerd hebben, maar ook van het proces van de intervisie.

Na de proces-/intervisiebijeenkomst bespreken we de opdrachten met Lambert, één van de Fontys docenten. De opdrachten die we krijgen, zorgen ervoor dat we bewust nadenken waarom

we doen wat we doen. Je gaat dus nadenken wat de reden is achter bijvoorbeeld een onderzoek dat wordt uitgevoerd. Waarom wordt er voor dat type onderzoek gekozen en niet voor een ander? Lambert begeleidt daarnaast ook Eliene en Lisa tijdens hun afstudeeronderzoek, en beoordeelt de opdrachten die we maken en de presentaties die we geven.

Wij als derdejaars krijgen andere opdrachten dan de vierdejaars. Zo mogen wij een klinische les verzorgen in de vorm van een casuspresentatie. Het is gewenst om een casus te kiezen die je zelf kan volgen, maar dat is niet altijd mogelijk.

Zo heeft Thomas de patiënt wel met eigen ogen gezien tijdens het onderzoek, maar ik niet. Het is de bedoeling dat je in de eerste fotobespreking een conventioneel onderzoek bespreekt. Dit kan een röntgenonderzoek zijn, maar bijvoorbeeld ook een echo-onderzoek. Om dit onderzoek zet je dan een presentatie op over anatomie, pathologie en een klinisch beeld. Tijdens de tweede presentatie is het de bedoeling dat je een vervolgonderzoek presenteert. Dus dezelfde casus, maar een ander onderzoek. Dit kan zijn: CT, PET-CT,

FDG-PET, MRI, enz. Je gaat hierbij ook weer op dezelfde zaken in als bij de vorige presentatie. Mijn eigen ervaring met het maken van zo'n presentatie is dat het heel interessant is. Je volgt zo het tijdspad van de patiënt en komt allerlei dingen tegen waar je eerst niet zo bewust over nadacht. Ik vond het ook heel erg leuk om mijn casus te presenteren. Thomas heeft zijn presentatie gedaan over testiscarcinoom waarbij in de eerste presentatie het echo-onderzoek werd uitgelicht. Ikzelf heb een casus van een patiënt met een distale radiusfractuur. Als er nieuwsgierigheid bij je is opgewekt over de presentaties, kun je ze vinden op de G-schijf.

(G-schijf - Laboranten - Studenten - De studenten sept 2020 derde jaar - Presentaties - fotobesprekingen)



Hoi allemaal,

Zoals de meesten van jullie wel zullen weten ben ik veel te vinden op de mammo gedurende mijn afstudeerstage. Ik heb mijn opleiding vanuit de instructielaboranten van het BOBZ van 3 weken er ondertussen op zitten. Ik vind het leuk om te doen en heb het erg naar mijn zin! Naast mijn stage ga ik ook mijn afstudeeronderzoek op de mammo doen.

Ik ga onderzoeken hoe we de patiënt een prettiger gevoel kunnen laten ervaren tijdens een stereotactische biopsie. Hierbij wil ik gaan kijken hoe ik de angst en pijn kan verminderen.

Hiervoor ga ik eerst literatuuronderzoek doen om te kijken welke mogelijkheden (interventies) er zijn om angst/pijn/stress weg te halen bij patiënten. Dit kan tijdens het onderzoek zijn, maar ook in de voorbereiding ervan.

Daarna ga ik onderzoek doen door de verschillende mogelijkheden apart te testen tijdens de procedure, denk hierbij aan bijvoorbeeld muziek op de achtergrond of een bepaalde tekening op de muur. Na de procedure zullen de patiënten een vragenlijst invullen, waaruit blijkt of de interventie de angst of pijn heeft verminderd. Uit die vragenlijsten krijg ik de resultaten. Ook zal een controlegroep (waarbij geen aanpassingen aan de kamer zijn) de vragenlijst moeten invullen. Door de resultaten van de vragenlijsten te vergelijken, zal ik er achter komen of er door een bepaalde interventie de patiënt een prettig gevoel ervaart tijdens de procedure. Hierbij is het ook belangrijk dat het niet ten koste gaat van het contact dat de MBB'ers en de radioloog met de patiënt hebben, de werkwijze etc. Ook hoor ik het graag als jullie nog ideeën of vragen hebben. Alvast bedankt!

Eliene de Joode



MAMMO in

Hoi allemaal,

Zoals velen weten doe ik dit jaar een jaartraject, waarbij ik naast stage ook ga afstuderen in het Máxima MC. Ik zal veel op de CT te vinden zijn, omdat ik hierop ga afstuderen. Ik vind de CT heel leuk en kijk er ook naar uit om te beginnen met de metingen voor mijn afstudeeronderzoek.

Mijn afstudeeronderzoek is namelijk CT van de elleboog. Hierbij ga ik twee posities vergelijken. De elleboog boven het hoofd en langs het lichaam. Dit is patiëntafhankelijk, maar bij voorkeur wordt de elleboog boven het hoofd gepositioneerd. Ik ga kijken naar de beeldkwaliteit en dosis. Bij beeldkwaliteit kijk ik naar de Signal-to-Noise Ratio (SNR), Contrast-to-Noise Ratio (CNR) en de spatiële resolutie. De SNR en CNR zal ik meten in Impax met data die al zijn verzameld. De spatiële resolutie ga ik meten met behulp van een lijnenparen fantoom.

Het is waarschijnlijk zo dat de dosis hoger is wanneer de elleboog langs het lichaam wordt gescand. Over de beeldkwaliteit is nog weinig bekend. Daarom ga ik deze twee parameters nu met elkaar vergelijken zodat hier een antwoord op kan komen. Door de resultaten van de metingen te vergelijken zal ik tot een conclusie kunnen komen. Na mijn onderzoek zou ik eventueel een protocooloptimalisatie kunnen adviseren.

Op dit moment ben ik aan het zoeken naar wetenschappelijke artikelen voor het schrijven van de inleiding en methode, zodat ik deze onderdelen goed kan onderbouwen met literatuur. Hierna wil ik graag starten met het uitvoeren van de metingen, zodat ik kan beginnen met het schrijven van de resultatenparagraaf.

Als jullie nog vragen of ideeën hebben dan hoor ik het graag!

Lisa Bekkers

